

СЕКЦІЯ 5 - ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОВОА ОХОРОНА ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

КАРМІНСЬКА-БЕЛОБРОВА М.В., к. держ.упр., ст.викл., НТУ «ХП»

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ОХОРОНИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Протягом декілька років вітчизняна українська економіка знаходиться у стані кризи. Однією із причин економічної, правової і соціальної нестабільності є відсутність науково-обґрунтованої моделі соціально-економічного розвитку України. У сучасному суспільстві забезпечення надійних гарантій правової охорони інтелектуальної власності є невід'ємний атрибут державної політики України.

За для удосконалення державного регулювання охорони інтелектуальної власності в Україні можна звернути увагу на досвід світових держав стосовно цього питання. Наприклад, у Німеччини на сучасному етапі простежується декілька основних тенденцій щодо розвитку нормативно-правового забезпечення інноваційною діяльністю яке направлене на децентралізацію патентно-ліцензійної діяльності на інтелектуальну власність. Великобританія, в свою чергу, відноситься до країн з англосаксонською правовою системою и в цій країні особливе значення відведено посиленню ролі закону, зокрема в питаннях регулювання охорони інтелектуальної власності. Істотною відмінністю американського підходу від англійського є те, що в США обмеження відповідальності за порушення авторського права визначено більш конкретно, ніж у Великобританії. Законодавство Франції в сфері охорони авторських прав дотримується класичної схеми "droit d'auteur", де визнається перевага особистих немайнових прав автора[1].

Якщо розглядати ситуацію, яка склалася в Україні в сфері інтелектуальної власності, то можна побачити, що в країні є відповідне чинне законодавство, яке відповідає міжнародним вимогам. Сьогодні система організації державного управління сферою інтелектуальної власності має таку структуру: Мінекономрозвитку є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади; ДСІВ є центральним органом виконавчої влади; державні заклади, віднесені до сфери управління ДСІВ (державні підприємства «Український інститут інтелектуальної власності», «Інтелзахист», державна організація «Українське агентство з авторських та суміжних прав»).

Державна система правової охорони інтелектуальної власності демонструє досить невисоку ефективність у рішенні головних завдань і нездатність забезпечити

становлення сфери інтелектуальної власності. Для впровадження в Україні європейських стандартів життя Уряд схвалив Концепцію реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні [2]. Метою Концепції є створення оптимальної, якісної та ефективної державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Документ передбачає створення Національного органу інтелектуальної власності України (НОІВ) як юридичної особи публічного права. Згідно Концепції буде реорганізовано систему колективного управління майновими авторськими та суміжними правами та удосконалено національну правову базу та її гармонізація з актами Європейського Союзу. На нашу думку саме впровадження Національної стратегії сприятиме майбутньому розвитку та функціонуванню Національної системи інтелектуальної власності на якісно новому рівні.

Список літератури:

1. Всесвітня організація інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://geneva.mfa.gov.ua/ua/ukraine-io/wipo>
2. Про схвалення Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/402-2016-p>
3. Державний департамент інтелектуальної власності. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://sips.gov.ua/ua/current_statistics.html